

ROZSUDOK
V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Viery Nevedelovej a členiek senátu Anny Žákovej a JUDr. Aleny Adamcovej, v právnej veci žalobcu **I. F. N.**, bytom N., proti žalovanej **S.P., Ú., U., B.**, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovanej číslo 332-3985-GC-04/2006 zo 6. septembra 2006, o odvolaní žalovanej proti rozsudku Krajského súdu v Nitre z 11. apríla 2007, č. k. 29S/32/2006-87, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Nitre č. k. 29S/32/2006-87 zo dňa 11. apríla 2007 **potvrďuje**.

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e

Rozhodnutím zo dňa 6. septembra 2006 *žalovaná zmenila rozhodnutie* S.P., pobočky K. č. 700-1229006606/06 z 1. júna 2006, ktorým bola žalobcovi podľa § 278 ods. 1 písm. a/ bod ôsmy a § 277 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení uložená povinnosť zaplatiť poistné na poistenie zodpovednosti za škodu pri pracovnom úraze a pri chorobe z povolania za obdobie január až apríl 2002 a január a február 2003 v sume 3.059,-Sk a podľa §27a zák.č. 274/1994 Z.z. o Sociálnej poisťovni zvýšené poistné na poistenie zodpovednosti za škodu pri pracovnom úraze a pri chorobe z povolania za obdobie január až apríl 2002 a za január až marec 2003 v sume 28.000,-Sk *tak, že z výrokovej časti vypúšťa z prvej vety časť znenia: „ustanovení § 278 ods. 1 písm. a/ bod ôsmy a § 277 ods. 1“ a namiesto nej vkladá novú časť vety znenia: „ustanovení § 178 ods. 1 písm. a/ bod ôsmy a § 277 ods. 1 a ods. 2“; v ostatnom prvostupňové rozhodnutie potvrdila a odvolanie žalobcu zamietla.*

Krajský súd napadnutým rozsudkom rozhodnutie žalovanej č. 332-3985-GC-04/2006 zo 6. septembra 2006 a rozhodnutie pobočky žalovanej v Komárne číslo 700-1229006606/06 z 1. júna 2006 (ďalej len „rozhodnutie pobočky“) podľa § 250j ods. 2 písm. a/ Občianskeho súdneho poriadku (ďalej „OSP“) zrušil, vec vrátil žalovanej na ďalšie konanie a žalobcovi náhradu trov konania nepriznal. Krajský súd dospel k záveru, že žalovaná aj pobočka žalovanej vychádzali z nesprávneho právneho posúdenia veci a neriadili sa dikciou § 15a zákona č. 274/1994 Z.z. , keď

nesprávne posúdili povinnosť žalobcu platiť zvýšené poistné z činnosti, na ktorú mal síce živnostenské oprávnenie, ale takúto činnosť v kontrolovanom období nerealizoval. Z vykonaného dokazovania mal za nesporné, že v kontrolovanom období mal žalobca okrem iného oprávnenie aj na vykonávanie ohlasovacej činnosti maliarske a natieračské práce, pričom počas kontroly žalovanou preukázal pracovnými zmluvami so svojimi zamestnancami, aké druhy činností reálne vykonával. Krajský súd dôvodil tým, že pre posudzovanie druhov činností mali byť údaje zistené vykonanou kontrolou aj z daných pracovných zmlúv žalobcu s jeho zamestnancami, ako aj z iných dostupných listinných dokladov. Vytýkal žalovanej, že z obsahu protokolu o vykonanej kontrole nevyplýva, či, kedy, koľkokrát, prípadne s koľkými svojimi zamestnancami alebo subdodávateľsky žalobca vykonával sporný predmet jeho živnosti, t.j. maliarske a natieračské práce, a či mu teda vznikla povinnosť zaplatiť vyššiu sadzbu poistného podľa § 15a ods. 2 zákona č. 274/1994 Z.z. Poukázal na to, že z dikcie tohto ustanovenia vyplýva podmienka *skutočného vykonávania rôznych druhov činností* a s tým viazaná povinnosť použitia sadzby poistného na poistenie, vzťahujúca sa na činnosť s najvyššou sadzbou poistného.

Proti rozsudku krajského súdu sa včas odvolala žalovaná. Nestotožnila sa s právnym názorom krajského súdu vysloveným v jeho rozsudku. Podľa názoru žalovanej je zamestnávateľ povinný podľa § 15a ods. 1 zák. č. 274/1994 Z.z. vypočítať si poistné na poistenie zodpovednosti za škodu sám z vymeriavacieho základu určeného v zmysle § 16a zákona, v závislosti od zákonom stanovenej kategórie. Pri určovaní sadzby poistného je potrebné vychádzať aj z ustanovenia § 15a ods. 2 zákona v znení účinnom do 31. decembra 2003, podľa ktorého zamestnávateľ, ktorý vykonáva rôzne druhy činností, použije sadzbu poistného vzťahujúcu sa na činnosť s najvyššou sadzbou. Pojem „vykonáva“ sa podľa citovaného ustanovenia viaže so zamestnávateľom, ktorý na základe oprávnenia (napr. výpisu z obchodného registra, živnostenského oprávnenia a pod.) môže vykonávať rôzne druhy činností. Pod činnosťou, ktorú zamestnávateľ „vykonáva“ treba podľa jej názoru rozumieť činnosť, na ktorú sa vzťahuje najvyššia sadzba poistného na poistenie zodpovednosti za škodu zo všetkých činností zamestnávateľa, ktoré môže na základe oprávnenia vykonávať, a to bez ohľadu na to, či ju skutočne vykonával. Žalovaná navrhla, aby odvolací súd rozsudok krajského súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

Žalobca sa k odvolaniu žalovanej nevyjadril.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP) preskúmal napadnutý rozsudok v medziach a v rozsahu odvolania žalovanej (§ 212 ods. 1 OSP), odvolanie prejednal bez nariadenia pojednávania (§ 250ja ods. 3 OSP) a dospel k záveru, že odvolanie nie je opodstatnené.

V danej veci bol medzi účastníkmi sporný výklad ustanovenia § 15a ods. 2 zák. č. 274/1994 Z.z. o Sociálnej poisťovni v znení zák. č. 242/2001 Z.z.

Odvolací súd sa v plnom rozsahu stotožnil s právnym názorom krajského súdu, že u zamestnávateľa, ktorý má povolenie na výkon rôznych druhov činností *pre vznik povinností platiť vyššiu sadzbu poistného podľa § 15a ods. 2 zákona je rozhodujúci skutočný výkon činnosti, s ktorou sa viaže vyššia sadzba poistného*. Len

možnosť (oprávnenie) vykonávať činnosť s vyššou sadzbou poistného, bez reálneho výkonu takej činnosti, nezakladá povinnosť platiť poistné v tejto vyššej sadzbe.

Aj odvolací súd preto dospel k záveru, že tak rozhodnutie žalovanej ako aj rozhodnutie pobočky ako správneho orgánu prvého stupňa vychádzalo z nesprávneho právneho posúdenia veci a preto rozsudok krajského súdu ako vecne správny podľa § 219 OSP potvrdil.

Náhradu trov odvolacieho konania účastníkom odvolací súd nepriznal, lebo úspešný žalobca si ich náhradu neuplatnil a žalovanej právo na ich náhradu nevzniklo.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave dňa 29.apríla 2008

**JUDr. Viera Nevedelová, v.r.
predsedníčka senátu**

Za správnosť vyhotovenia:
Dagmar Falbová

-